

Självalienation och vägen tillbaka till det verkliga jaget

Välkomna, mina käraste, käraste vänner. Gud välsigne var och en av er. Välsignad är er tappra kamp för att finna er själva.

Vid denna tidpunkt – för er början av ett nytt år, för oss existerar emellertid inte den fragmentering av varandet som ni kallar tid – skulle jag vilja ge en övergripande förståelse för ert nuvarande arbete. Jag kommer att närma mig det på ett sätt som är anpassat till era nya insikter.

Låt oss först förstå den mänskliga kampen som sådan. Själva det mänskliga tillståndet är ett problem på grund av att ni befinner er i ett mellantillstånd. Ni har vaknat från ett lägre tillstånd, en växt- eller djurform där ni befann er i ett tillstånd av varande och i harmoni, men *utan medvetenhet*. Ni har ännu inte uppnått ett tillstånd av varande i harmoni *med medvetenhet*. Detta mellantillstånd utgör den mänskliga kampen, en kamp inte bara för dem som befinner sig på någon form av väg för att försöka upptäcka jaget, utan för varje enskild människa, oavsett hennes utvecklingstillstånd, hennes karaktär eller hennes ansträngningar. Den enda skillnaden mellan de som aktivt arbetar med att finna sig själva och de som inte gör det, är att de förra tar fram just den här kampen i en medvetenhet medan de senare är omedvetna om den. Er kamp är att finna varandets tillstånd i medvetenhet. Med denna medvetenhet kan ni uppnå en lämplig kombination av aktivitet och passivitet, av handling och icke-handling. Det råder ofta en förvirring kring detta.

Den mänskliga kampen försöker övervinna hindren som kommer från omedvetenhet. Omedvetenhet innebär överklighet, osanning. Osanning framkallar lidande. Detta kan också uttryckas som kampen mellan ande och materia. Materien är ett resultat av omedvetenhet, överklighet, osanning. Mänskligheten har försökt bemästra materien på många sätt, men i sista hand måste det alltid innebära att bemästra osanning – i dig, personligen. Endast när du blir medveten om din egen osanning, inte en allmän osanning, kan du till slut övervinna den.

Endast när du upptäcker din egen överklighet – felaktiga slutsatser, falska lösningar, undanflykter – kommer du att nå kärnan av ditt väsen. Sakta men säkert kommer du att börja agera och reagera utifrån din kärna, snarare än utifrån de felaktiga och förvrängda ovanpålagda lagren. Endast när du agerar och reagerar utifrån kärnan av din självaste individualitet, kommer du att nå och

påverka kärnan hos andra, oavsett om de själva arbetar på en sådan väg eller ej. Detta följer attraktionslagen – tilldragningen av lika och fränstötningen av olika ämnen.

Om och om igen söker ni förgäves efter ert verkliga jag, kärnan av ert väsen. Ni är förvirrade eftersom ni tar de ovanpålagda lagren för att vara det verkliga du, helt enkelt för att ni har blivit så vana vid dem. Ni kan ha upptäckt deras destruktivitet, deras konstlade natur, men ni är ännu inte i stånd att göra er av med dem. Ni har ännu inte erhållit känslan, medvetenheten och upplevelsen av ert verkliga du. Ni frågar er ”Vem är jag? Var är mitt verkliga jag?”

Jag försöker vägleda er till kärnan av er natur från olika vinklar, genom olika tillvägagångssätt. Jag kan hjälpa er, men ni måste göra arbetet med att identifiera, att konfrontera, att förändra. Kort sagt, det är er kamp. Om du vill bli lycklig, ha ett givande, rikt liv, behöver du vara hel, odelad. Och detta kan endast ske om du är ditt verkliga jag. Det är logiskt och rimligt att kampen och ansträngningen måste vara din om du vill förverkliga dig själv.

Det självalienerade tillståndet – att inte vara sitt verkliga jag – är så förhärskande att dess symptom inte är iögonfallande. Ni misslyckas med att lägga märke till dem på grund av att de är så allmänna att ni antar att de är ”normala”.

Låt oss återigen se på självalienation, vad det innebär och hur det kommer till uttryck och hur det kan kännas igen. Ett sätt att upptäcka självalienation är att avgöra på vilka områden i livet du känner dig hjälplös och fångad i situationer utanför din kontroll. Varhelst det finns ett sådant hjälplöst tillstånd, måste det finnas ett underliggande problem, en olöst konflikt. För att ta detta ett steg längre, kan man betrakta en sådan olöslig konflikt som en följd av självalienation eller betrakta självalienationen som en följd av ett olöst problem. Hur man än vill formulera det, är hjälplöshet, maktlöshet, förlamning av dina förmågor ett resultat av en självalienation. Detta är nära kopplat till olösta problem som har sin upprinnelse i misstag.

Det är mycket lätt att misstolka dessa ord, särskilt för en person som har valt maktens falska lösning. Att inte vara hjälplös innebär inte att du alltid vinner, att du aldrig lider av frustrationer eller otillfredsställelse, att saker alltid sker enligt ideala planer. Om du anammar maktens falska lösning är du tvärtom mer beroende av andra och av livet än de flesta är. Du måste vinna! Ditt omedelbara mål måste uppfyllas. Om inte, så känner du dig försvagad och förödmjukad. Eftersom en sådan uppfyllelse av varje önskan, en sådan ständig seger, omöjligen kan vara avhängig dig ensam, är du beroende. Du investerar din egen inneboende styrka i andra, som du medvetet eller omedvetet pressar till att efterleva dina befallningar. Du lägger din styrka, resursrikedom och ditt förnuft utanför dig själv och riktar dem mot andra snarare än att använda dem för dig själv. Detta

är självalienerande. Det gör att du blir lika hjälplös som den direkt undergivna, fogliga och svaga personen.

Med att säga att när du är ditt verkliga jag så är du herre över ditt liv, menar jag något annat än en makt driven tvångsimpuls att alltid vinna och aldrig klara sig utan det du önskar. När ditt verkliga jag får råda, fungerar dina krafter konstruktivt och fruktbart, på grund av ett minimum av inre problem. De förlamas inte av en bristande inre reglering. Din andes rikedom, din mänskliga individualitets rikedom, kommer att utvecklas med all sin styrka. När du befinner dig i en svår situation, kommer du att använda din styrka för att hitta den inre och yttre lösningen, för det finns alltid en god lösning. Allt du behöver göra är att se den.

När din upplevelse av jaget, av andra och livet inte är förvrängd, utan i överensstämmelse med verkligheten, kommer du att uttrycka alla goda krafter – förnuft, kärlek, förståelse, insikt, styrka, resursrikedom, motståndskraft, följsamhet, anpassningsförmåga, självhävdelse, kreativitet – som ditt verkliga jag är begåvat med. Du kommer att uttrycka dig på ett adekvat sätt och bli förstudd på grund av att ditt verkliga jag är fritt. Du är i stånd att urskilja – att göra val och fatta beslut – eftersom rädsla och oro har försvunnit. Genom att göra ett riktigt och moget val, kan du skilja mellan vad som är verkligt, giltigt, konstruktivt och vad som inte är det. Med en sådan klarhet, finner du en väg ut ur vilken svårighet som helst, och svårigheten i sig kommer att ha blivit en språngbräda.

Detta stadium kan endast uppnås när bristande uppfyllelser inte tillintetgör dig. Varför har det den effekten på dig? För att din upplevelse av jaget och andra är så förvrängd, att du känner varje förhindrande som ett personligt avvisande och ett bevis på din otillräcklighet. Du kan släppa den inställningen endast genom att fullt ut förstå att ditt värde och din älskvärdhet inte är beroende av vare sig uppfyllelse eller bristande uppfyllelse. Bristande uppfyllelse kan vara en följd av att din styrka är hämmad. Den styrkan utgör ditt verkliga jag, men hämningen har inte något att göra med ditt verkliga väsen. Ditt verkliga väsen är helt enkelt inaktiverat av din förvrängda verklighetsuppfattning, av vissa faktorer i ditt liv.

Den självalienerade personen upplever förhindrandet som mycket mer smärtsamt än den bristande uppfyllelsen eller önskan eller målet i sig. Smärtan i att inte få det du önskar är med andra ord mycket mindre än den ytterligare faktor som tycks ge stöd åt din värdelöshet, otillräcklighet och icke-älskvärdhet – att du inte är någonting. Detta är förstås omedvetet. Ni utstår i själva verket stora smärtor för att förbli omedvetna om den slutsatsen. Den täcks över med själva de motsatta tendenserna, tankarna, känslorna och inställningarna. Det finns samtidigt en del av dig där du uppfattar saker på just ett sådant smärtsamt sätt. Detta står för den ofta oproportionerliga smärtan i ett misslyckande, ett avvisande eller brist på framgång inom ett visst område. Det kan

rationaliseras genom att skylla på en verkligt krävande faktisk situation. Under ytan kommer du likväl att koppla samman ditt värde med den yttre situationen. Endast efter att ha blivit medveten om den här processen och din felaktiga tankegång, kan du vara i stånd att för det första uppfatta verkligheten och därmed finna ditt verkliga jag i detta avseende, och att för det andra inte längre vara fjärrad från ditt verkliga jag. Först därefter kommer du också att förändra den yttre situationen.

Allteftersom du går igenom den här processen och får insikt i din förvrängda verklighetskänsla, kommer din verklighetskänsla automatiskt att förbättras. Som en följd av detta kommer du ofrånkomligen att tillskriva de yttre omständigheterna mindre makt än du tidigare gjorde. Du kommer att känna dig mindre hjälplös allteftersom du kan mobilisera din inneboende styrka och andra förmågor som leder till ett rikt liv. Att dessa förmågor avstannade berodde på en självalienation, som i sin tur var kopplad till och berodde på din förvrängda upplevelse av livet och jaget, oförmågan att släppa taget och illusionen av att bli krossad, tillintetgjord och inte värd något om vissa önskningar inte uppfylls enligt planen, så att säga.

Rädslan för att misslyckas är inte så stark på grund av misslyckandet i sig, utan för att det innebär att du har misslyckats för att du är underlägsen. Rädslan för ansvar är inte så stor på grund av lathet, utan för att misslyckandet med att fullgöra detta innebär att du är underlägsen. Rädslan för en förhindrad njutning är inte så stark på grund av att du inte kan leva utan den, utan för att det innebär att du är underlägsen. När du väl förstår och upplever att detta är en förvrängning, växer du till slut ur den. När du gör det, kommer din förmåga att uppfatta och uppleva sådana faktorer som framgång, ansvar och njutning i sin fulla verklighet att öka och du får tillgång till ditt verkliga jag. Du lever inte längre med ett skydd av förespeglingar som alierar dig från kärnan av din individualitet. Du förverkligar det inom dig som hittills bara hade varit en potential. Detta kan endast ske när du upphör med att fortsätta leva perifert och återvänder till ditt väsens centrum.

Så länge du lever perifert, lägger du din makt utanför dig själv. Du kan tilldela en auktoritet en sådan makt, oavsett om det är en individ eller en institution. Du kan helt enkelt projicera din egen inneboende makt på livet och ödet och ”oföränderliga omständigheter”. Sedan väntar du hjälplöst på ödets favör och om den inte lyckas infinna sig, skyller du på världens orättvisa och godtycklighet snarare än på dina egna misstag. Du letar i fel riktning. Det faller dig inte in att leta där du skulle kunna upptäcka många lösningar. Du föredrar att förbli hjälplös, där du tränger ut din egen makt, dina egna krafter och förmågor till det perifera. På så sätt blir du aldrig förmögen att lösa något.

Självalienation finns också i form av att de egna förmågorna och krafterna projiceras på aspekter av jaget. Nu kanske ni tror att så kan det inte vara, för om det är jaget, så är det inte fjärrat från

jaget. Att projicera förmågor, auktoritet, beroende och styrka på isolerade fragment av din personlighet i stället för på dess helhet, är dock att fjärma dig från dig själv. Om du förväntar dig ett rikt, gott liv, om du förväntar dig att lösningen på dina problem och svårigheter ska komma ur enbart en eller bara några få av dina förmågor, snarare än ur en harmonisk kombination av helheten, blir du fastlåst i en sådan överbetoning. Du försummar därigenom andra förmågor och fjärrar dig sålunda från jaget i så måtto att du lämnar en väsentlig del av hela ditt jag obrukat.

Detta gäller ännu mer när de olika falska lösningarna används. Om ni nu läser föredragen igen som handlar om det ämnet och om den idealiserade självbilden, kommer ni att förstå vad detta innebär i termer av självalienation. Koncentrationen fokuseras på något som är överkligt och oförnuftigt, på något som är främmande för det verkliga jaget, vars natur är verklighet och förnuft. De falska lösningarna och det idealiserade jaget är dessutom själviska och kärlekslösa i själva sin natur och är som sådana främmande för det verkliga jaget, vars inneboende natur är kärlek. De falska lösningarna och den idealiserade självbilden utgör förespeglingar. Det verkliga jaget är i sin självaste natur äkta.

De flesta av er har under detta arbetes gång blivit medvetna om att ni i vissa situationer inte fungerar som ni gör inom andra områden där ni är fria från sådana problem. Du är hämmad. Du kan inte uttrycka dig själv. Du kan inte kommunicera och relatera till andra eller till dig själv. Du är förvirrad och orolig. Dina förmågor är förlamade. Detta beror inte på att du verkligen är sådan och inte kan rå för det. Det beror på att ditt verkliga jag inte fungerar i dessa situationer. Du är alienerad från ditt verkliga jag på grund av din överklighet, ditt förespeglande, ditt insisterande på att stanna kvar i det perifera och söka en ”lösning” därifrån.

Människor som inte är alienerade från sig själva upplever sin individualitets rikedom. De upplever sin egen makt. De litar på sig själva för att de kan släppa taget och vara fria från tvångsimpulser och oro. De relaterar till sig själva, är i kontakt med sitt väsens kärna och kan således relatera till andra. Allt detta sker utan att de överskattar sig själva. De behöver inte vara i ära och fullkomlighet och på grund av det, utnyttjar de sitt väsens oändliga rikedom. Detta kan uttryckas med att säga: ”Jag är stark. Mina möjligheter är mångfaldiga, och om yttre svårigheter kommer till mig kan jag övervinna dem, först genom att möta dem fullt ut, sedan genom min villighet att hantera dem på ett sannfärdigt sätt, inte ytligt eller för framträdandets skull. Jag behöver inte vara fantastisk. Jag behöver inte vara strålande eller speciell. Jag är en enkel människa, som många andra, men som sådan är jag begåvad med fantastiska styrkor som jag ännu inte har förverkligat. Dessa styrkor kan inte uttryckas och utvecklas på grund av min överklighet, min förvrängda syn. De finns i mig, men kan bara manifesteras när min verklighetsuppfattning blir mer sanningsenlig.” Detta är hur människor som inte är alienerade från sig själva upplever sig själva.

De är rustade att hantera alla situationer som livet för med sig. De upplever också sig själva i en realistisk relation till världen i stort och till andra individer.

Alienerade människor upplever sig själva som antingen för små eller för stora och pendlar mellan dessa två förvrängningar. Andra människor får dem att antingen känna sig värdelösa och beroende eller så blåser de upp sina egon. Detta är så subtilt att man inte omedelbart kan vara medveten om det. Intellectuellt vet du bättre och är helt omedveten om att du känslomässigt upplever effekten som andra har på dig på det sättet. Det krävs en del självbeaktande och observation i detta avseende för att bli medveten om vad som hela tiden pågår i det inre.

När du väl fungerar utifrån ditt verkliga jag, kommer du inte att uppleva dig själv som mindre eller mer än andra. Du kan observera deras brister, men detta har ingenting att göra med att känna sig överlägsen dem. Du kan observera egenskaper hos andra som du saknar, men detta har ingenting att göra med att känna sig underlägsen. Ju mer du känner dig värdelös och som ingenting i någon dold vrå i din personlighet, desto mer kommer du att tendera att blåsa upp ditt ego. Ju mindre försvagat ditt verkliga ego är, desto mindre kommer du att behöva blåsa upp det. Och din relation till andra är avhängig hur du uppfattar dem och hur du betraktar dig själv i relation till dem.

I pendlandet mellan att vara antingen mer eller mindre än du verkligen är, är du alienerad från dig själv. Du upplever inte dig själv i din verkliga situation. Hur kan du då uppleva andra i sin verklighet? Du upplever vissa fasetter av dem som du kanske överbetonar i proportion till hur dessa fasetter tycks minska eller höja din egen personlighet. Någon som tycks vara mäktig, stark och osårbar, vars acceptans du kanske särskilt önskar, antar med andra ord en aura av vördnad för dig som inte står i proportion till verkligheten. Du är spänd och orolig med en sådan person och uppfattar honom eller henne på ett mycket förvrängt sätt.

Din intellektuella bedömning kan vara tämligen korrekt, men din känslomässiga upplevelse är färgad av dina rädslor och begär i samband med den här personen – även om du inte har något annat syfte än att använda den andra för att höja dig själv, för att dra dig ur underlägsenheten som belamrar dig. Kort sagt, när du är alienerad från dig själv, upplever du inte andra i sin verklighet; de påverkar dig i överensstämmelse med dina egna problem. Du kan omöjligt kommunicera i detta tillstånd och det är samtidigt ofta avgörande att kommunicera för att avlägsna ett yttre problem. På ett krasst sätt kan du uppleva andra som potentiella fiender eller slavar – på samma sätt som du själv växelvis är det ena eller det andra.

Hur kan man njuta av livet och glädjas i dess rikedom om ens perception är så fördunklad? Endast genom att vara dig själv är du förmögen att vara lycklig. Detta kan ni nu enkelt se. Att bli

medveten om dessa omständigheter, om denna begränsade syn och upplevelse – vilket är förutsättningen för att förändra sin förmåga att uppleva sig själv och andra i verkligheten – kräver en hel del självobservation från er sida, på en ny nivå av era känslor. Det krävs också ett visst mått av framsteg på denna väg innan man organiskt kan gå vidare till detta skede. Att ta steget in i detta område sker gradvis, som en konsekvens av tidigare framsteg. Det sker så subtilt att man först kanske inte ens inser att man faktiskt har gått in i en sådan fas.

Men låt mig försäkra er mina vänner, i den stund som du upplever dig själv i din överklighet – när du verkligen ser hur du inte relaterar till dig själv och till andra, hur du är alienerad från dig själv i dessa särskilda avseenden – tar du ett större steg mot verkligheten än om du försökte forcera dig in i den innan du var redo. Förvrängningen måste här återigen, som alltid, först upplevas fullt ut innan du kan komma ut ur den. Själva det faktum att du är medveten om din överklighet är ett viktigt steg ut ur den. Du kan inte komma i kontakt med ditt verkliga jag innan du fullt ut upplever hur du ännu inte är i kontakt med det.

Använd de olika tecknen på er självalienation som jag har gett er för att uppleva den. Ta ett av dina nuvarande problem och titta på det ur perspektivet av hur du verkligen känner dig utsatt, som ett offer för omständigheterna. Observera sedan hur du känner dig frustrerad när du uttrycker din vilja och dina idéer för andra. Se hur osäker och förvirrad du är kring frågorna och vad det är du verkligen vill. Beakta var du kan förändra saker och var du inte kan det. Har du verkligen utforskat alla möjligheter som du har till ditt förfogande? Är du helt öppen för nya idéer, nya lösningar? Är din inre vilja aktiv och förmögen att ta emot ny inspiration för att förändra ett gammalt missförhållande som har frambragts av ditt eget sätt att agera, eller insisterar du på att lösningen ska ges till dig? Ett sådant beroende visar inte bara din självalienation, utan också din vilja att förbli på det sättet. Observera dessutom dina känslomässiga reaktioner på andra och hur de påverkar dig. Gör de dig liten eller stor? Upplever du människor som mångfasetterade komplexa varelser med sina egna sårbarheter, sitt eget kämpande, eller är de för dig – känslomässigt – bara mer eller mindre, bättre eller sämre, mer eller mindre mäktiga än du?

När du känner dig missnöjd med ditt liv, fråga dig själv om detta inte beror på din känsla av att du inte har förverkligat alla dina potentialer. Om svaret är ja, då har du alienerat dig från dig själv. Annars skulle du aldrig känna dig missnöjd med ditt liv, oavsett tillfälliga stormar. Du har makten att förändra detta, steg för steg, genom processen i arbetet på denna väg.

Orden ”att finna sig själv” som vi ständigt använder, kommer nu att få en ny innebörd för er. I ordens sanna bemärkelse, innebär detta att finna det verkliga jaget. Att finna sig själv på ett sådant sätt kan inte ske om du inte aktivt förändrar något inom dig. I grund och botten kan denna väg delas in i två huvudsakliga faser. Den första fasen är att inse och bli medveten om roten till dina

problem, dina brister, din överklighet – att förstå dem i deras fulla omfattning och djup, deras innebörd och deras orsaker, verkningar, länkar och förbindelser. Den andra fasen är förändring. Förändringen kan ske på olika sätt. Den kan vara mycket gradvis och automatiskt, så att du inte ens är medveten om när den inträffar. Den sker genom blotta insikten i och förståelsen av din överklighet och dina förvrängningar. Ju fullständigare din förståelse är, desto mer förändras du automatiskt. En sådan förändring vilar i utvecklingens och det organiska växandets lagar.

Men det finns också en annan slags förändring som gäller för vissa fasetter av personlighetsproblem. Denna slags förändring kräver ett nytt och annorlunda sätt att agera och reagera efter att du har fått en tillräcklig mängd insikt och förståelse. En sådan förändring är mindre gradvis. Den består av ett nytt och mycket beslutsamt sätt att agera, oavsett om det är i det yttre eller i det inre. Den kräver din beslutsamhet att inte längre följa det gamla beteendemönstret. Den kräver din vilja att inrätta ett nytt mönster. Detta bör dock aldrig göras så länge du inte är helt övertygad om dess värde för dig och för andra, så länge beslutet inte är helt ditt utan baseras på en yttre auktoritet. Men när du väl har nått den punkt där du är övertygad, måste en viss självdisciplin användas.

Även detta är subtilt och kan lätt leda till misstolkningar. Om man framtvingar en disciplin utan att den grundar sig i ett självständigt beslut och en full övertygelse, är motiven osunda och kommer inte att ge konstruktiva resultat. Motiven kan vara att vilja rätta sig efter och blidka andra och kan komma från din idealiserade självbild. Resultatet kommer att vara oro och nya destruktiva mönster.

Det kommer likväl en punkt när en upprepad självdisciplin och beslutsamhet är nödvändig, för annars kan du inte riva upp gamla inrotade vanor, trots din fria vilja och din förståelse. Huruvida du är redo för denna mer drastiska förändring, kan bara du själv veta. Så länge dina känslor fortfarande tvivlar på att det nya sättet är giltigt och fördelaktigt, är du inte redo. Så länge det finns en stor oro inom dig när du försöker göra dig av med det gamla sättet, är du inte redo för att kraftfullt släppa taget och drastiskt förändra något. I detta fall måste du fortsätta att ta fram ytterligare dolda misstag i ljuset. Att fråga dig ”Varför känner jag på det här sättet?” kommer alltid att ge resultat, om du fullt ut vill hitta svaret. Så länge godheten i den rätta riktningen fyller dig med oro, är du fortfarande under intrycket av, åtminstone i detta avseende, att godheten är till din nackdel. I verkligheten är det naturligtvis inte så. Men du behöver först komma till den punkt där du tillämpar den yttre vetenskapen om att godheten innebär ett fruktbart liv på ditt specifika inre problem.

Ett verkligt växande eller en verklig lycka kan inte existera såvida det inte sker någon förändring i personligheten. Jag kan läsa vissa av era tankar. Säg inte att förändring inte existerar. Det är så

felaktigt. Universum och allt som finns i det förändras ständigt, befinner sig i ett ständigt flöde. Till och med din kropp är inte samma som den var för flera år sedan. Allting förändras, även i den fysiska materien, även om ni kanske inte är medvetna om det. När man alltid är tillsammans med en levande, växande individ, ser man inte växandet som sker. Du märker det först i efterhand. Men livets själva essens är förändring. Om det inte finns förändring, finns det inget liv. Om du förblir statisk, befinner du dig i ett besvärligt läge. Du är olycklig. Du är inte levande. Den mänskliga kampen existerar i hög grad på grund av att en del av dig växer på ett organiskt och friskt sätt i enlighet med naturlagarna, medan en annan del förblir statisk.

Ni ställer ofta frågan varför vissa människor, som uppenbart fortfarande befinner sig på ett lågt utvecklingsstadium, lever i en viss harmoni, medan mycket högre utvecklade människor kämpar, är disharmoniska, olyckliga. Anledningen är, mina vänner, att de förra utvecklas stadigt, i överensstämmelse med sin potential. Deras liv är på rätt köl. Det finns ingen diskrepans. Högre utvecklade människor inser ofta inte sin potential, de uppfyller inte sina inneboende möjligheter. Eftersom de befinner sig längre upp på skalan, skulle de kunna göra mycket mer. De överbetonar dock delar av sitt väsen som redan är utvecklade, som vid den här tidpunkten inte behöver utvecklas, medan ett försummat område av deras väsen förblir statiskt. Det finns ingen förändring, på grund av att de inte vill det. De koncentrerar sig på vad de behagas av på grund av att det redan är frigjort, medan det som kräver arbete ligger ofruktbart. Det är inte bara diskrepansen som sådan som orsakar disharmoni, utan det faktum att de har förmågan att uppnå mer. De skulle kunna bringa liv i det som ligger dött och statiskt.

Denna faktor utgör en väsentlig del av den mänskliga kampen. Om du finner behag i att växa och förändras på grund av en tidigare utveckling som redan har befriat dig från bojor inom ett visst område, befinner du dig i ett ständigt flöde. Motståndet mot att förändras och växa där det svåra arbetet att konfrontera och initiera en förändring fortfarande behöver ske, gör samtidigt att du förblir fryst och rigid i en annan del av din personlighet. Denna skevhet är mer smärtsam att uthärda än om hela personligheten fortfarande vore sovande, så att säga. När man väl har uppnått vissa stadier, kan man omöjligen gå tillbaka och på ett konstlat vis göra sig "sovande". Rytmen i naturen och kosmos behöver följas. Den enda lösningen för att nå harmoni igen är genom att bli mer och mer medveten om verkligheten, genom att växa och förändras, på alla nivåer av ditt väsen.

Säg därför inte att förändring är omöjligt. Det är det enda som är möjligt, skulle jag kunna säga. Förändring är den enda organiska, naturliga skapelseprocessen och den existerar därför även inom dig. Om du arbetar nogsamt på denna väg, tinar du ständigt upp substansen i din själ som hittills har varit fryst. Du sätter den i rörelse och gör det därigenom möjligt för den att växa, så att en verklig och märkbar förändring till slut äger rum.

Låt mig säga en sak till om det verkliga jaget, en ytterligare fingervisning om hur man upptäcker det. Jag vill visa er en viss utvecklingsrytm i en specifik fas som är passande vid denna tidpunkt, eftersom många av er, mina vänner, antingen redan befinner sig i den här fasen eller håller på att närma sig den.

Vi diskuterade nyligen era behov. Till att börja med är ni inte ens medvetna om några särskilda behov. Ni vet förstås i teorin att alla har behov, fysiska och andra behov, men ni känner inte några specifika känslomässiga behov. Denna omedvetenhet gäller inte bara för en person som befinner sig precis i början av en sådan väg. Även efter att du redan har gjort avsevärda framsteg på andra sätt, kan du fortfarande vara omedveten om vad du behöver. Att bli medveten om dina behov även ytligt kräver en fokuserad uppmärksamhet, avsevärd egen ärlighet och mycket grävande från din sida. Mina vänner, om man behöver avlägsna yttre medvetenhetslager för att upptäcka falska behov, innan man hittar de verkliga behoven, är inte detta ett ytterligare tungt bevis för er självalienation? Om du vore relaterad till ditt verkliga jag, om du vore i kontakt med dess verklighet, skulle du vara i en absolut medvetenhet om dina verkliga behov, oavsett om de är uppfyllda eller inte.

Allteftersom ni fortsätter, blir ni således medvetna om era verkliga behov. De verkliga behoven kan också delas in i undergrupper. Först kommer du att bli medveten om behovet av att ta emot, vare sig det är kärlek, förståelse, närhet till andra eller kreativ uppfyllelse. Du strävar efter allt detta genom en handling där du tar emot. I din emotionella medvetenhet tycks det för dig som om du behöver någon eller något som gör det möjligt för dig att uppfylla dessa behov genom att något, oavsett hur subtilt, ges till dig. Alla de behov som jag just citerade kan vara verkliga eller falska; detta vet ni.

Och sedan kommer du att bli medveten om behovet av att ge. Du kanske behöver ge det som du behöver ta emot, men fokuset i dina känslor förändras. Behovet av att ge kärlek, snarare än att ta emot den, träder mer in i ditt medvetande. Behovet av att relatera till och att förstå andra, snarare än att bli förstådd av dem, blir tydligare. Även i detta avseende kanske du inte finner något utlopp. Du är beroende av att hitta objektet och så länge du inte gör det, förblir dina behov ouppfyllda. Den enda skillnaden mellan nu och tidigare, är att du nu är starkt medveten om behoven och den bristande uppfyllelsen, medan du tidigare var förvirrad och insvept i dimma och upplevde den bristande uppfyllelsen på ett indirekt sätt. Den strikta medvetenheten om otillfredsställelsen kan i själva verket ha helt andra rötter än de verkliga behovens bristande uppfyllelse, för det senare kommer aldrig att skapa oro och brådska. Endast verkliga behov som har förskjutits till falska behov har den makten. Att vara medveten om sina verkliga behov, långt innan man alls kan uppfylla dem och medan man medvetet upplever den bristande uppfyllelsen, måste därför ge

lättnad, harmoni och frid, på grund av att du har tagit steget in i ett ytterligare stadium där verklighet och sanning råder.

Ni flyr från att vara medvetna om era verkliga behov, inte bara för att det är smärtsamt att konfrontera en bristande uppfyllelse, utan mer för att den bristande uppfyllelsen innebär ett bevis för er underlägsenhet. När du väl har uppnått styrkan, modet, ödmjukheten, beslutsamheten och verkligheten för att se dina verkliga behov – av att ta emot och att ge – och utstå den tillfälliga frustrationen, har du nått ett mycket större område av ditt verkliga jag än du kanske tror. För detta är ditt verkliga jag. Ditt problem med den bristande uppfyllelsen i sig drar sig tillbaka i bakgrunden i jämförelse med den styrka du erhåller genom att hitta ditt hem. Främlingen – ditt alienerade jag – hittar hem i den verklighet som kärnan av ditt väsen utgör.

För att nå denna punkt, behöver du färdas längs många sidospår och omvägar, och när du väl har nått den, behöver du gå igenom en tid av tomhet där du är medveten om ditt ouppfyllda behov och din längtan. Men allteftersom du tittar på den bristande uppfyllelsen och bär den, inte i falsk ödmjukhet och svaghet, utan i styrkan att kunna uthärda den så länge som krävs i kölvattnet av de mönster som du har satt i gång vars verkningar ännu inte har ebbat ut, kommer du inte att lida av de plågor som du led av innan du hade en sådan medvetenhet. Den bristande uppfyllelsen kommer inte att försvaga dig. Genom att erhålla en djupare, fullare insikt och därmed komma närmare verkligheten, börjar du tvärtom långsamt att skapa andra verkningar. De gamla negativa verkningarna löses inte omedelbart upp efter att du har funnit orsaken som alstrade dem. Det kommer att ta en viss tid innan nya, konstruktiva, positiva orsaker kan träda i kraft och frambringa likvärdiga verkningar. Detta sker inte över en natt.

Efter en viss period av medveten bristande uppfyllelse av verkliga behov – i motsats till tidigare omedveten bristande uppfyllelse av verkliga behov och medveten bristande uppfyllelse av falska behov – samtidigt som du söker och lär dig och får ett större grepp om ditt jags verklighet, inträder en period av delvis uppfyllelse. Bakslag och tillfälliga besvikelser kommer att ske, där du har möjlighet att observera ditt inre återfall i de gamla mönstren som kan ha inträffat utan att du visste om det. Dessa yttre återfall och besvikelser utgör således en nödvändig period för att stärka det nya sättet att leva, så att säga. De integrerar det och gör det till en del av dig, tills det blir din naturlighet, som det i grunden verkligen är.

Härvid har du upptäckt vägen hem. Du har tagit vissa trevande steg mot det – och skördar därför emellanåt dess frukter – men du är fortfarande inte fast rotad i denna nya mark. Du pendlar fortfarande och rör dig bort från den, frestad av gamla vanor. I denna pendling mellan uppfyllelse och bristande uppfyllelse, har du möjlighet att vinna ett fast grepp om din hemmaplan, om du vill utnyttja den här tiden på ett sådant sätt. Du banar således vägen för att inrätta ett helt nytt mönster,

en ny orsak, i hälsa, verklighet och fruktbarhet. Verkningarna kommer dock inte att uppenbara sig förrän orsaken har mognat, så att säga.

FRÅGA: När man kommer till den punkt där man vill förändra ett mönster för att man har fått vissa insikter och då disciplinerar sig, börjar en kamp. Man kan göra det, men det känns inte bra. Även om man vet att man är olycklig i det gamla sättet och vill förändras, känns det samtidigt inte heller bra att göra den rätta handlingen. Jag hörde dig nu säga att man inte är redo i detta skede, men när ska man börja disciplinera sig?

SVAR: I detta skede bör disciplinen ha formen att ta reda på varför du inte kan känna att det är rätt. Vad står i vägen för din förståelse? Det måste finnas något inom dig som ännu inte är övertygat, som fortfarande tvivlar på att detta är bra eller fördelaktigt eller tryggt eller vad det nu kan vara. Det måste finnas en del inom dig som fortfarande håller fast vid det gamla destruktiva sättet, trots att du ser att det också är destruktivt. Ta fram det till ytan och sedan kan du avlägsna det som felar i detta avseende. Tvinga eller disciplinera dig därför inte i dina handlingar gentemot andra, utan använd snarare disciplinen för att ta reda på mer om dig själv.

FRÅGA: När man drabbas av sorg, när man är separerad från någon och vet att det måste vara så och accepterar det, utstår man fortfarande en djup smärta, ännu mer så när man är medveten om sina egna känslor och medveten om djupet i den kärlek man har – visst är väl detta sunt? Tar inte läkning tid?

SVAR: Jag kan inte svara på frågan genom att säga att det antingen är sunt eller osunt. Det beror helt på hur det känns. Det kan vara något fullständigt friskt. Men det kan också inrymma vissa osunda strömmar. Detta är mycket svårt att uttala sig om i ett allmänt svar. Det är helt individuellt. Mitt råd för att avgöra huruvida det är sunt eller inte, är att personen frågar sig var det kan finnas känslor av hjälplöshet, svaghet, självömkan, av att bli utsatt för livets elände. Om du känner dig utarmad, om din personlighet känner sig utarmad av en sådan separation, då måste det finnas en osund sorg, kanske utöver en sund sorg. Men om förlusten känns som smärtsam utan en känsla av det utarmar ditt jag, då är det renodlat sunt.

FRÅGA: Om en människa upptäcker två motstridiga strömmar inombords, om man inser den ena strömmens falskhet och sedan sätter den andra strömmen i gång, var kommer disciplinen in?

SVAR: Användningen av ordet ”disciplin” kan, som jag tidigare nämnde, leda till missförstånd. Det kan leda till undertryckande, förträngning, till en kraftfull ovanpålagd handling som inte kan gagna ett genuint växande. Din koncentration och beslutsamhet bör snarare gå i riktning mot en ytterligare förståelse för varför den strömmen finns. Det yttre svaret kan vara helt uppenbart och

det måste samtidigt också finnas ett inre svar som har mycket lite att göra med det yttre svaret. Strömmen kanske utgör någon form av falskt skydd. Den kanske uppfyller ett visst falskt behov. Upptäck denna innebörd och du kommer att veta hur man går vidare därifrån. Det första svaret som du kanske hittar djupt inom dig, behöver fortfarande inte vara det slutliga svaret. Det kan fortfarande inrymma ett ytterligare ”varför”. Skedet som du beskriver tyder på att du inte har avslutat den sökande fasen inom detta område, och en förändring, med dess nödvändiga disciplin, är därför för tidig. Leta bara efter ytterligare medvetenhet här. En förändring kan redan ha skett på ett annat område, men inte i detta avseende. Jag upprepar, ett sådant sökande skapar ständigt en förändring i ditt emotionella, mentala, andliga och till och med fysiska väsen, på grund av att du möter dig själv i total uppriktighet. Men detta utgör förändringen av det första slaget som jag diskuterade och inte den andra som kräver en mer direkt form av disciplin. I det första skedet behöver det också finnas en disciplin, men med tonvikt på att ytterligare blicka inåt, på att redogöra för vad du verkligen känner och varför.

FRÅGA: Jag förstår. Så länge som det finns två motstridiga strömmar, finns det alltså fortfarande ett behov att gå djupare?

SVAR: O ja. [Tack.]

FRÅGA: Jag drar mig för att ställa några frågor på grund av det senaste tumultet som mina frågor väckte. Det verkar som att de inte anses vara särskilt intelligenta. Innan jag ställer mina frågor, skulle jag uppriktigt vilja fråga dig om högt utvecklade själar använder ett förstånd som jag inte är kapabel till, för om vi inte pratar utifrån en gemensam grund, är jag rädd att vi inte har något sätt att kommunicera med varandra på.

SVAR: Min kära vän, för det första tror jag inte att någon kan säga, när någon inte förstår något, att detta tyder på brist på intelligens. De mest intelligenta människor är blockerade där de har problem. Intelligensen som finns i övrigt, fungerar inte här. Detta sker hos varenda person – hos vissa mer uppenbart än hos andra – men likväl hos alla. Det finns ingen människa helt fri från detta. Jag har ännu aldrig sett en människa som det inte finns någon stramhet hos någonstans, en fördom, en slutenhet, en rädsla för att ge upp en förutbestämd idé. Detta beror förstås på försvarsmekanismen som väljer ett visst synsätt som nödvändigt och tryggt, men detta är bara en förklaring. Det tar inte bort inte faktumet som sådant. Personer som är blockerade kommer att missförstå, misstolka, vara oroliga och konfliktfyllda kring ämnet, eller höra precis det motsatta till det som sägs. Endast graden skiljer sig och den som dömer kan möjligen befinna sig i samma situation i en mindre, eller mindre märkbar, grad vad gäller ett annat ämne. Så du är i mycket gott sällskap. Du kanske ställer dina frågor på ett mer stridslystet sätt, men jag har ingenting emot det och jag uppmuntrar dig att ställa dessa frågor så länge du är uppriktig och gör det i god tro,

oavsett vad vissa av våra mänskliga vänner kan säga. Det är nödvändigt. Det är bra för dig. Och det är bra för alla.

När det gäller olika slags förstånd, så finns det bara ett förstånd. Det finns inte flera slag. Det är återigen endast en fråga om grader. Skillnaden är att människor, som fortfarande befinner sig i den mänskliga kampen, har sitt förstånd nedsatt. Deras intelligens kanske inte är nedsatt, men deras förstånd är det. Förståndet kommer från det verkliga jaget och i den grad som de är självalienerade, i samma grad fungerar således inte förståndet. Det verkliga jaget utgör rent förstånd och ren kärlek. Man kan också kalla det visdom. Det ena är inte tänkbart utan det andra. Det kan inte finnas förstånd eller visdom utan kärlek, och omvänt.

Vi har alltså alla samma organ att kommunicera med. Om någon har utvecklats mer än någon annan, på grund av strider som redan har övervunnits, betyder inte det att det är omöjligt att kommunicera. Kommunikation beror i mycket stor utsträckning på de inblandade personernas villighet. Om villigheten att förstå och att göra sig förstådd är närvarande, är hälften av slaget vunnet. Jag tror inte att någon av er någonsin har funnit det svårt att kommunicera med mig.

Jag skulle sedan föreslå att du ställer dina frågor nästa gång. Om ni alla har tillräckligt med frågor, kan vi återigen lägga in en period med frågor och svar.

Mina käraste vänner, alla ni, var välsignade i ande, i själen, i kroppen. Må dessa ord hjälpa er att aktivt fortsätta ert självförverkligande, att ta fram all den underbara styrka, förstånd, kärlek, kreativitet, resursrikedom, glädje, förmåga till lycka som redan finns inom er. Ni behöver inte gripa efter dessa saker i det yttre. De ligger som en skatt inom er. Frigör dem från misstag, flykt, rädslan för att se och möta sanningen om dig själv. Avstå från att leva ytligt i bemärkelsen att tillfredsställa världen snarare än dina egna normer. Lev inte för framträdandets skull inom något område i ditt liv. Lev i sanningen och verkligheten. Möt varje fråga i dess helhet. Titta på den med objektiva ögon. Skynda dig inte förbi den, och du kommer finna vägen hem till ditt verkliga jag.

Var välsignade. Gläd er över allt som väntar på att bli befriat i er. Ni har ingenting annat än glädje att se fram emot. Ni kanske snart når den punkt där den mänskliga kampen kommer att vara en källa till glädje och varje steg framåt innebär att ytterligare förverkliga växande och lycka. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19